

#Me Too... Ik hoef u niet te vertellen waar *#Me Too* over gaat... Het aan de kaak stellen van het misbruik van mensen waarover men een bepaalde 'macht' heeft. De filmwereld daverde op zijn grondvesten, zoals enkele jaren daarvoor de kerk geschokt reageerde op het misbruik van de meest kwetsbaren door mensen van die kerk...

De afgelopen weken kwam nog eens naar boven hoe erg dit was en is, en hoe er weinig adequaat mee werd en wellicht wordt omgegaan tot het hoogste ambt in onze kerk. Op zo'n moment ervaar ik als priester en christengelovige een plaatsvervangende schaamte... En het roept de vraag op: "Hoor ik bij deze club thuis?"

Het is me al meermaals overkomen dat ik - als priester herkenbaar - wordt uitgescholden op straat, als was ik één van die criminelen die de meest walgelijke schanddaden plegen... Daar sta je dan... Wie ben je dan nog? Wie of wat zeggen de mensen dat ik ben?

Het is een keiharde confrontatie met de werkelijkheid van deze tijd: door de rotte appels wordt heel de mand beschouwd als verloren en dus klaar om voorgoed weggegooid te worden. Al het goede wordt dan overschaduwd door het kwade. Kwaad waar je zelf part noch deel aan hebt... Door associatie met de kerk, en dus ook met leden van die kerk die misdaden begingen, wordt men medeschuldig geacht en zelfs medeplichtig. In die zin komen wij als christenen allemaal in een soort van identiteitscrisis... Wie zijn wij (nog) in deze tijd en wereld? Wat is onze positie in een ontkerkelijkte samenleving, waarin God irrelevant is geworden?

Met zulke vragen zou een mens het gevaar lopen meegesleurd te worden in negativiteit, en daardoor het goede en mooie van ons geloof en het geloven van de kerkgemeenschap mogelijk verloochenen... Die weg mogen wij niet opgaan! Ons 'verlies' kan winst betekenen! Ons geloof kan groeien waar er gesnoeid en gezuiverd wordt.

En zoals Jezus zegt: we moeten ons kruis opnemen en Hem volgen. Immers, heeft Hijzelf, behalve de slachtoffers, niet nog het meeste te lijden van dit alles? Zijn goede Naam en faam wordt door het slijk gehaald. Hij wordt met Zijn Boodschap onschuldig vastgespijkerd aan het kruis van verdachtmaking...

Jacobus zegt het ons vandaag duidelijk. 'Een mens heeft geen geloof als hij ook geen daden kan laten zien!' Daaruit kan men ook afleiden dat wat een mens doet of niet doet, iets laat zien van zijn geloof of het gebrek daaraan. Onze christelijke identiteit hangt samen met ons doen. Wie we zijn, is ook wat we doen.

Laat ons dus nooit ophouden te doen zoals Jezus deed, zodat de wereld blijft zien dat geloven in Jezus goed en de moeite waard is, ondanks alles wat fout gaat.

Amen.